

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 13
Eve of 23 Adar

אגרות קודש
כרך ט
ב'תתקלג

“Recognizing the Tricks of the Evil Inclination”

Printed in Igros Kodesh Vol 9, Letter 2,933

B"H, 16th of Elul, 1954
Brooklyn

Greetings and Blessings!

In response to your letter, in which you describe the difficulties you are encountering in the Yeshiva of Tomchei Tmimim... or, more accurately put: the unfamiliarity you are experiencing with the schedule and the new studies.

Surely you are familiar with the teaching of our Sages (Sukkah 52a), which states that the evil inclination of every person constantly wages war with him, to the point that the Torah itself testifies that were it not for G-d's help one would not be able to overcome it.

From this, it is clear that if his evil inclination sees that a young man who desires to be G-d-fearing and wants to learn has found a path that allows him to advance both in fear of Heaven and in Torah study, it will immediately seek additional tactics to interfere in any way possible to hinder this new path.

ב"ה, ט"ז אלול, תשי"ד

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מו' שופטים בו כותב על אודות הקשויים שפוגש בדרך בשיבת תומכי תמימים אשר ב... - יותר נכון ששם הסדרים שאינו מרגל בהם וכן הלמודים חדשים לפניו.

הנה בודאי ידוע לו מרז"ל (סכה נ"ב ע"א) אשר יצר הרע של כאו"א עומד תמיד ותדיר במלחמתו, עד שמעידה תורה ק שאלמלא הקב"ה עוזרו לא יכול לו. ומזה מובן שקשה הנדון באברך שרוצה להיות ירא שמים ורוצה ללמוד, הנה אם רואה יצרו הרע שנפתחה יכלת בשביל אברך זה לעלות מעלה מעלה הן ביראת שמים והן בלמוד התורה, מחפש תחבולות נוספות להפריע בכל האפשרי, שאחז בדרך חדשה זו. ואף שנקרא מלך זקן וכסיל, הנה זהו על שם שמסית לדברים הפך החכמה האמתית,

And although the evil inclination is called an "old and foolish king," it is so named because it persuades one to do things that are contrary to true wisdom. However, in its methods of deception and seduction, it is extremely crafty.

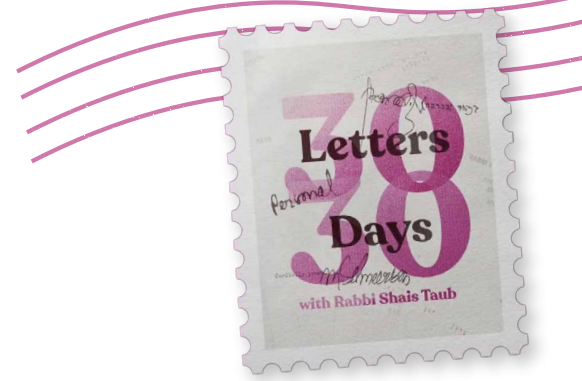
As our Sages taught, "The serpent was cunning," and therefore, it is called a skilled craftsman, as the Torah testifies that it is indeed a true master of its work.

Obviously, if a young man who is striving to go on this path is told "Know that if you follow this path, there is a near certainty that you will become more God-fearing and more successful in your Torah study," he will not only not be deterred from this path but will, on the contrary, increase his efforts.

Therefore, the only recourse for the evil inclination is to disguise itself as a righteous person and a Torah scholar, coming to him with claims from the opposite angle, suggesting that if he continues on this new path, he will not achieve his goal of becoming the God-fearing individual he aspires to be.

Since there is no perfection in the world or in creation, with the exception of Hashem Himself who is the only perfect being, there will always be some place where the feeling of imperfection can be found, no matter what.

The way to examine the above and determine which side these arguments and questions are coming from is illustrated in the story of regarding the revered Rabbi and scholar, Rabbi Nochum from Chernobyl as told

אָבֵל בְּדַרְכֵי הַהִסְתָּה וְהַפְתוּי עָרוֹם הוּא
בְּיוֹתֵר, וְהָרִי שָׁרְשׁוֹ ג"כ בְּזֶה וְכַמ"ש
וְהַנְחֹשׁ הִי עָרוֹם, וְלָכֵן נִקְרָא אֲמוֹן
שֶׁהַתּוֹרָה מְעִידָה עָלָיו שְׂאֵמוֹן מְבַהֵק הוּא
בְּמִלְאֲכָתּוֹ,

וְהָרִי פְּשׁוּט שְׂאֵם יָבּוּא לְאַבְרָהָם כְּנ"ל
וַיֹּאמֶר לוֹ תִדַּע שְׂבָאִם תִּלְדָּךְ בְּדַרְךָ זוֹ יֵשׁ
תִּקְוָה קְרוֹבָה לְדָאִי שְׂתַעֲשֶׂה יִרְא שְׂמִים
בְּיוֹתֵר וְתִצְלִיחַ בְּתִלְמוּד תּוֹרָה בְּיוֹתֵר הָרִי
לֹא לְבַד שְׂלֹא יִמְנַע עַל יְדֵי זֶה מְדַרְכוֹ
אֲלֵא אֲדַרְבֶּה עוֹד יוֹסִיף אֲמֹץ בָּהּ, וּבְמִילָא
אֵין הַבְרָרָה לִיצֵה"ר אֲלֵא לְהַתְּלַבֵּשׁ
בְּאַצְטְלָא שֶׁל יִרְא שְׂמִים וְתִלְמִיד חֲכָם
וְלָבּוּא לְהַאֲבִיר בְּטַעֲנוֹת בְּקִצָּה הַשְּׁנִי
אֲשֶׁר בָּאִם יִלְךְ בְּדַרְכוֹ חֲדָשָׁה זוֹ לֹא יָבּוּא
לְהַמְטִירָה שְׂאֲבָרָה יִרְא שְׂמִים כִּסְף אֱלֹהִי,
וְכִיּוֹן שְׂאֵין לָךְ שְׂלֵמוֹת בְּעוֹלָם וְהַבְרִיאָה
כִּי אֵין שְׁלֵם אֲלֵא אַחַד הוּא הַקַּב"ה, הָרִי
יֵשׁ נְתִיבַת מְקוֹם לְמַצָּא נִקְדָּה שֶׁל הַעֲדָר
הַשְּׂלֵמוֹת בְּאִיזָה עֲנִין שִׁיהִי,

וְהַבְּחִינָה בְּכָל הַנֵּ"ל לְדַעַת מְאִיזָה מְקוֹר
בְּאֵ הַטַּעֲנוֹת וְהַקְּשׁוֹת הוּא כְּסַפּוֹר כ"ק
מו"ח אֲדָמוֹר ע"ד הַרְה"צ וְהַרְה"ג
וְהַרְה"ח מוהר"ן מְטַשְׁעֶרְנָאבִיל (נְדַפְס
בְּשִׁיחַת חַג הַפֶּסַח תש"ג) וְהַנִּקְדָּה בְּזֶה
הוּא שְׂאֵם הַתְּבִיעָה הִיא לְהַקְדִּים נִשְׁמַע
(הַבְּנָה) לְנַעֲשֶׂה, ה"ז הַפָּךְ אֲפֹן קַבְּלַת
הַתּוֹרָה, וְעוֹד שְׂבָאִם הַטַּעֲנוֹת מְפָרְיעוֹת
מִהַעֲנִין שֶׁל פּוֹעֵל הֵן בַּתּוֹרָה וְהֵן בְּמִצְוֹת
וּבַעֲבוּדַת הַתְּפִלָּה הָרִי בּוֹדָאִי בָּאִים
מִהַלְעַמַּת זֶה.

over by my father-in-law, the Rebbe (printed in the talk of Pesach 1943).

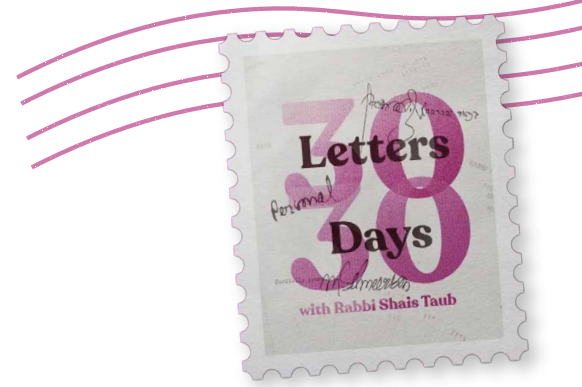
The main point of the story is that if the demand is to prioritize "hearing" (understanding) over "doing" [action], this is contrary to the proper way the Torah is received. Furthermore, if these claims interfere with a person's involvement in Torah, mitzvot, or prayer, it is certainly coming from the opposing side.

When reflecting, even briefly, that "each river has its course," i.e., that each yeshiva has its own unique path, then surely, a person who has grown accustomed to his previous environment will recognize from the outset that in a new yeshiva, such as Tomchei Tmimim, there will be things that are different from what he is used to; and that, at first, this change will often be a challenge to his "second nature."

If he approaches these changes skeptically with questions and complaints, it is surely coming from the opposite side - but in truth, it is only in order that the opposite should occur: that he overcome the evil inclination and do the opposite of what it desires, and he will be motivated to persevere in Torah study and in the performance of mitzvot with greater vigor.

There is nothing that stands in the way of a person's will, and Hashem will grant him success.

With blessings to be inscribed and sealed for good.

וּבְשִׁיתְבוֹנוֹ אֶפְלוּ לְשַׁעַה קְלָה אֲשֶׁר
נִהְרָא נִהְרָא וּפְשָׁטִי הֵינּוּ שְׂכַל יְשִׁיבָה
יֵשׁ לָהּ דְרָכִים מְשֻׁלָּה, וּבִטַח הָאָדָם
שֶׁהֲרֵגֵל נַעֲשֶׂה אֲצִלוּ טֹבַע שְׁנֵי הָרִי מוּבָן
הִי מִקְדָּם שִׁמְצֵא בִישִׁיבַת תּוֹמְכֵי
תְּמִימִים שְׁנוּיִם מֵאֲשֶׁר בְּמִקְוֵמוֹ עַד עֵתָה
וְאֲשֶׁר בְּזָמַן הָרֵאשׁוֹן הַשְּׁנוּי יְהִי קֶשׁוֹר
בְּהַקִּישׁוּי לְשָׁנוֹת הַטֹּבֵעַ שְׁנֵי שְׁלוֹ, וְאִם
קִבַּל הַנֶּ"ל אֲצִלוּ צוּרָה שֶׁל קִשְׁיוֹת
וְתִבְעוֹת הָרִי בִטַח בָּא מֵהַלְעוֹ"ז שֶׁהוּא
כְּדִי שִׁתְּגַבֵּר הָאָדָם עָלָיו וְיַעֲשֶׂה הַפֶּךָ
רְצוֹנוֹ הֵינּוּ הַפֶּךָ הַפְתוּי וְהַסְתָּה שְׁלֵא
רַק שְׁלֵא יַחְלִישׁ אוֹתוֹ בְּהִנָּעַל לְתוֹרָה
וְתִפְלָה אֲלֵא אֲדַרְבֵּה יִסִּיחַ דַּעַת וְיוֹסִיף
הוּן בְּהַשְׁקִידָה בְּלִמּוּד תּוֹרָה הוּן בְּהַדּוֹר
קִיּוֹם הַמְצוֹת, וְאִין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי
הָרְצוֹן. וְהַשִּׁי"ת יַצְלִיחַ.

בְּבִרְכַת כּוּח"ט.